

Aand, vi maa gaa frem paa samme Maade, vi maa ønske, saa vidt muligt, at sætte Udbyttet op, og vi vil altsaa gøre alt, hvad vi kan, for at faa indført de Væve, som 4 Mand kan betjene i Stedet for 16! Saa vil jeg gerne stille dette bestemte Spørgsmaal: Hvad vil det ærede Medlem Hr. Pinholt saa have, at de 12 Arbejdere skal gøre i Overgangstiden? For det er jo klart, at en saadan Fremgangsmaade er økonomisk rigtig, er det, et Land absolut maa gaa til. Vi fra Socialdemokratiets Side har jo netop stadig slaaet paa, at man skal gaa over til Modernisering; men for enhver, der tænker det igennem, er det jo klart, at dette naturligvis ikke kan gaa for sig, uden at der kommer en Overgangstid, der nærmest vil forme sig katastrofalt.

Jeg vil altsaa stille det ærede Medlem Hr. Pinholt dette isolerede Spørgsmaal: Hvad skal de andre 12 gøre i Mellemtiden? Her synes jeg nok, kommer det gabende Hul, som der er i alt, hvad Venstre har fremført her paa Rigsdagen under denne Finanslovdebate; her er det gabende Hul og det bristende Punkt, nemlig at man vil drive Arbejderne til at være — hvad skal jeg sige? — den ofrende Part, den Part, som skal gøre alt sit til, at den danske Industri kan blive konkurrencedygtig, samtidig med at man i den katastrofale Overgangstid, som nødvendigvis maa komme, brutalt nedskærer de Love, som Samfundet hidtil har skabt som Værn for de Mennesker, som var kommet ud for den Ulykke at være blevet arbejdsløse.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Pinholts Udtalelse om, at Venstre ikke ønsker at trykke Lønnen, men kun, at den danske Industri skal blive konkurrencedygtig, er det altsaa, jeg spørger med Henblik paa dette specielle Eksempel: Hvad skal man saa gøre med de 12 i Mellemtiden?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte nogle Svarbemærkninger til mig, der var bygget over den ældgamle Formel: Det kan du selv være. Jeg havde udtalt, at jeg fandt, at det ærede Medlem Hr. Sundbos Tone var falsk, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fandt nu, at min Tone var falsk. Det ærede Medlem mente i øvrigt, at der bestod et Modsætningsforhold mellem de Udtalelser, jeg havde fremsat, og de virkelige Forhold i Tiden. Idet jeg skal følge

det ærede Medlems Eksempel, vil jeg sige, at Modsætningen mellem de socialdemokratiske Republikanere og deres tomme Agitation og den vennesele Maade, hvorpaa de har affundet sig med Kongemagten og de Behageligheder, den medfører, forekommer mig at være et mere passende Emne for en Mand af det ærede Medlems Idéretning. Jeg bebrejder ingenlunde Socialdemokratiet, at det har handlet, som det har, at det har taget Konsekvenserne af en Tilstand, som de maaske end ikke ønsker at ændre, men jeg bebrejder det, at det til Trods herfor ikke har taget Konsekvenserne i den Agitation, det fører paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ved sine Bemærkninger i nogen Grad afkræftede det, som for mig var Hovedsagen, nemlig at det ærede Medlem i Omtalen af falske Toner i Virkeligheden selv kom til at frembringe en meget falsk Tone i sin Forherligelse, som laa paa et ganske andet Felt, som hørte til en helt anden Verden end den, vi her befinder os i.

Angaaende det, det ærede Medlem ellers fremførte, vil jeg sige, at hvordan de enkelte stiller sig overfor en given Forfatningstilstand, hvordan man mener, at man kan affinde sig med en Institution, hvis konstitutionelle Form man anerkender som Forfatning, men som man af rent ideelle Grunde i øvrigt vil bekæmpe, er for mig ikke det afgørende. Mange forskellige Forhold, ogsaa rent personlige, vil her kunne gøre sig gældende. Enhver, der har Republikken paa sit Program, vil selvfølgelig arbejde derfor, men deraf følger jo ikke, at man ikke rent konstitutionelt anerkender Forfatningen, som den er.

Bindslev: Jeg takker Tilfældet, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom til at tale før mig og ikke lige efter mig. Det giver mig nemlig Anledning til, inden jeg gaar over til de Sager, som jeg gerne vil fremføre under denne Finanslovdebate, at prøve paa ganske kort at svare paa en Del af det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremførte, nemlig Spørgsmaalet om Radioens Neutralitet. Det ærede Medlem kom navnlig ind paa den Modsigelse, der forekom ham at være i selve dette Neutralitetsbegreb derved, at der Søndag efter